

At de Arbejdsgivere, som ville rammes af Loven paa Grund af, at vedkommende Erhverv ere farlige, ville føle sig forurettede under Hensyn til, at andre Arbejdsgivere ikke medtages, forekommer mig ikke har meget at sige, den Omstændighed, at man anser det for rettest at begynde med de farligste Erhverv, kan dog virkelig ikke berettigede de paagældende Arbejdsgivere til ikke at ville underkaste sig Loven, fordi andre Arbejdsgivere, som ikke drive farlige Erhverv, ikke komme med. Og for Arbejdernes Vedkommende, for Landarbejdere, Fiskere, Sømænd o. s. v., gælder det jo, at naar Rigsdag og Regering ere enige om det Standpunkt, at vi ikke kunne begynde med en almindelig Ulykkesforsikringslov, men at vi maa begynde med en Ulykkesforsikringslov for de farlige Erhverv, saa er det den eneste Vej for dem til en Gang at kunne naa til en Ulykkesforsikringslov, at begynde i det smaa; saa det forekommer mig heller ikke, at de have nogen Grund til at beklage sig.

Naar det saa endelig fremhæves, at det bør være Princippet i Loven, at Staten yder sit Bidrag til Forsikringen; kan jeg ikke anerkende Berettigelsen heraf; det er netop Grundlaget for Lovforslaget; som det foreligger, at Staten skal holdes uden for undtagen paa det Omraade, som angaar Arbejdsraadet. Komme vi først ind paa dette, at lade Staten træde til, kan det føre langt videre og ud over Grænser, vi ikke i Øjeblikket kunne overse, At Samfundet skal og bør bære en Del Byrden, kan være naturligt nok, men det er jo ogsaa et Forhold, der ordner sig ganske af sig selv. Der vil være en stor Del af disse Erhverv, hvor Byrden for de paagældende Arbejdsgivere ganske naturligt læsses paa Samfundet gennem højere Betaling for Arbejdet. Jeg sigter herved blandt andet til de talrige Bygningshaandværk, hvor der ikke er Tale om nogen Konkurrence fra Udlandets Side, der kunde afholde vedkommende Arbejdsgiver fra at lægge Byrden over paa Samfundet, altsaa paa den, der kommer til at nyde nærmest godt af vedkommendes Produkt.

Jeg skal ogsaa med Hensyn til de enkelte Indvendinger, der ere fremkomne mod Lovforslagets Bestemmelser, henholde mig til de Udtalelser, der kom fra det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos). Det kan være, at enkelte af disse Indvendinger ere berettigede og ville kunne formuleres i Ændringsforslag, der ville kunne tages under nærmere Overvejelse og accepteres, men der er ganske vist enkelte af disse

Indvendinger, der ikke ville kunne føre til acceptable Forslag. Jeg sigter derved til de Indvendinger, der fremkom fra det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Knudsen). Jeg tror ikke, at noget af de Punkter, han har omtalt, har Udsigt til at kunne blive gennemført, hvis vi skulle holde os til Grundlaget for Forslaget, saaledes som det er forelagt af Regeringen i Overensstemmelse med Landstingets Udvalg.

H. N. Hansen: Jeg vil gerne at der, inden denne Sag er færdig, skal lyde et lille Ord om, at Forslaget ogsaa for de industridrivende har sin gode Betydning. Det er lidt trist, at de 4 industridrivende, der have talt i Dag, alle have været imod Loven. Den Betragtning, som er gjort gældende af det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) og den ærede Minister, at der ingen Grund er for de industridrivende til at klage over en Lov som denne, tiltræder jeg ganske. Jeg tror ikke, at der er Grund til at betegne den som en Undtagelseslov eller, at det vilde være bedre for de paagældende, hvis Loven blev gjort almindelig. Men ikke nok dermed, jeg vil gerne, at man skal se lidt lysere paa Sagen. Jeg har talt med industridrivende, som ere glade ved denne Sags Fremkomst, og jeg tør tilføje ogsaa ved den foreslaaede Ordning, og det vil jeg betone for de Herrer, at det ogsaa er godt for de industridrivende, at denne Sag kommer i Orden. Vi have i den senere Tid levet under den Fornemmelse, Samfundsopfattelsen har udviklet sig dertil, at man nu ser med Uvilje paa de Tilfælde, hvor en Mand, der kommer til Skade ved sit Arbejde, kommer til at lide Nød. Samfundet siger saa ofte den almindelige Opfattelse: Det er hans Principal, der er nærmest til at bære Skaden. Lad os tvistes derom, men alle maa dog erkende, at en Del af Skaden maa Principalen i alt Fald bære. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det, at den Byrde, hvortil de industridrivende nu blive forpligtede, omfatter hele Landet, er et Gode for dem: derved, at flere deltage deri, bliver Byrden mindre for den enkelte. Det gaar her, som det i sin Tid gik, da man vilde tvinge Folk til Brandforsikring. Uagtet der blev gjort Indvendinger derimod, gjorde Lovgivningen det dog for et Hundrede Aar siden, og nu ere alle efterhaanden blevne glade ved, at Brandforsikringen er bleven langt billigere. Det er det, der naas ved, at denne Forpligtelse generaliseres. — Dernæst vil jeg nævne et andet